

[Albertsen.]

vaner, f. eks. ved at undlade at ryge cigaretterne næsten helt op — en vane, som man jo kender fra USA. Hvis det blev påbudt, at det på cigaretterne skulle være markeret, hvortil det var forsvarligt at ryge — det er som bekendt den sidste del af cigaretten, der er mest sundhedsfarlig — ville sundhedsfaren jo være markeret på hver cigaret. Endelig vil jeg understrege betydningen af, at der snarest tilrettelægges en virkelig effektiv propaganda, ikke alene i skolerne, men også på lærestalterne. I denne forbindelse bliver det nok nødvendigt at anvende adskillige midler over for det store problem, der her er tale om, for her tiltrænges ikke alene propaganda og oplysning, men en virkelig mentalitetsændring.

Jeg forventer, at den højtærede minister vil stille sig positivt over for disse tanker.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Da betænkningen fra fællesudvalget vedrørende spørgsmålet om tobak — specielt cigaretter — og lungekræft forelå, bad jeg sundhedsstyrelsen om at fremsætte sine synspunkter vedrørende de af udvalget drøftede muligheder for fra samfundets side at påvirke den enkeltes cigaretforbrug og rygevaner. Jeg skal kort referere de synspunkter, der er fremsat af sundhedsstyrelsen.

Som det vil være det ærede medlem bekendt, har udvalget beskæftiget sig med følgende muligheder: forbud, ændret beskatning, propaganda og oplysning og tobaksafvænningsklinikker.

Sundhedsstyrelsen er enig med udvalget i, at det må anses for godt gjort, at der er en sammenhæng mellem forekomsten af lungekræft og cigaretrykning, men styrelsen fraråder dog, at der iværksættes foranstaltninger, der har karakter af egentligt forbud, dels fordi sådanne foranstaltninger vil være stridende mod den indstilling, der i det danske samfund er herskende med hensyn til rådigheden over den personlige færden,

dels fordi der ikke foreligger muligheder for kontrol med overholdelsen af egentlige forbud.

Ud fra beslægtede synspunkter finder sundhedsstyrelsen det betænkeligt at gå ind for de af udvalget nævnte forbud mod rygning på skoler, lærestalter og sygehuse, som det ærede medlem omtalte. Også tanken om et forbud mod salg af cigaretter til børn finder sundhedsstyrelsen betænkelig. Sundhedsstyrelsen peger i denne forbindelse på, at et ikke ubetydeligt cigaretsalg finder sted som automatsalg.

Derimod deler sundhedsstyrelsen fuldt ud udvalgets opfattelse med hensyn til, at det ifølge tobaksafgiftsloven gældende forbud mod stykvis salg af cigaretter — og det ville vel først og fremmest dreje sig om salg til børn og ganske unge — bliver indskærpet, og sundhedsstyrelsen tilråder strengere forholdsregler mod sælgere, der overtræder dette forbud.

Sundhedsstyrelsen finder også, at den af udvalget foreslåede ændring af tobaksbeskatningen med henblik på ændring af rygevaner vil være af værdi.

Udvalgets forslag om en oplysningskampagne med propagandamæssigt præg angående farerne ved cigaretrykning tilslutter sundhedsstyrelsen sig fuldt ud, og sundhedsstyrelsen mener, at en sådan kampagne, strakt over længere tid, bør iværksættes ved det offentliges foranstaltning, samtidig med at belæring om farerne ved cigaretrykning kommer til at indgå i skolernes hygiejneundervisning, og at de værnepligtige ved civilundervisning i sundhedslære bliver oplyst om denne risiko.

Sundhedsstyrelsen finder, at det vil være et passende led i en sådan propaganda, hvis offentlige myndigheder fremtidig ved møder o. lign. undlader at byde cigaretter, og at sygehuse og lignende institutioner træffer foranstaltninger til, at der ikke sælges cigaretter fra kiosker o. lign. på institutionens område.

Værdien af en sådan oplysningskampagne vil naturligvis afhænge meget af, hvilke